

Пришкільний табір

Веселка! Веселка! Веселка!

http://schoolgorbov.ucoz.ru/index/prishkilnij_tabir/0-74

З метою реалізації Державної програми відпочинку та оздоровлення дітей у літній період при Горбівській ЗОШ I – III ступенів влітку працює пришкільний оздоровчий табір «Веселка» денного перебування.

Учителі та учні до початку сезону розробляють проект роботи табору.

Мета і завдання табору — спрямувати перебування дітей в таборі на їх комплексне оздоровлення через використання традиційних та інноваційних форм табірної роботи; формувати позитивну мотивацію на здоровий спосіб життя, розуміння його переваг; забезпечити систематичні заняття дітей фізичною культурою.

ДЕВІЗ ТАБОРУ

Усміхнись, потисни руку,
Стань у коло веселкове.
Хай летить в дарунок другу
Щира пісня, добре слово.

Таборова пісня „На добро і надію”

Слова В. Гутник

Музика О. Жилинського

О. Кононенко

Про калину пісня лине, до неба злітає.
Гей, родино, Україна веселкою грає.
Синє небо обіймає золоті роздоли.
Нас чекає, зустрічає веселкова доля.

Приспів:

Хай у кожному серці,
Наче сонячна мрія,
Заспіває веселка
На добро і надію.

Понад світом дивоцвітом веселка іскриться,
Будем дбати, шанувати прадавні криниці,
Ярославові поради, Кобзареве слово,
Честь козацької громади, солов'їну мову.

Приспів.

Кодекс законів оздоровчого табору «Веселка»

1. Закон території.

Самовільно залишити територію табору, загону — значить, викликати хвилювання в дорослих, котрі несуть за тебе відповідальність, імовірність потрапити в небезпечну чи неприємну ситуацію.

2. Закон точного часу (пунктуальності).

Намагайся завжди і скрізь бути вчасно, без запізнь. Цінуй свій і чужий час.

3. Закон ввічливої поведінки.

Ніщо не коштує так дешево і не цінується так дорого, як ввічливість.

4. Закон посмішки.

Будь доброзичливий до всіх, частіше посміхайся. Гарний настрій — запорука здоров'я й успіху.

5. Закон рівності.

У таборі усі рівні і мають рівні права й обов'язки. Немає гарних і поганих, добрих і злих людей. Кожна людина має свій набір різноманітних індивідуальних якостей особистості, вона така, яка є, і має право на повагу так само, як і ти.

6. Закон шкідливих звичок.

Дитинство й оздоровлення несумісні зі шкідливими звичками.

7. Закон води.

Самостійне відвідування озера, річки, небезпечні ігри і заняття у воді можуть мати погані наслідки, небезпечні для життя і здоров'я.

8. Закон інформації.

Вожатий завжди має бути поінформований про місце перебування і заняття довірених йому дітей.

9. Закон волі.

Дитина вільна в таборі брати активну участь у його діяльності, органах дитячого самоврядування, виборі занять, кола спілкування... в усьому, що не суперечить законам і правилам внутрішнього розпорядку табору.

10. Закон взаємності.

Стався до інших так, як ти хотів би, щоб ставилися до тебе.

11. Закон відповідності.

Що «посіє» людина в житті — те, відповідно, й «пожне», тільки набагато більше.

12. Закон любові і добра.

Кожна жива істота, особливо людина, має потребу в любові і доброму ставленні.

13. Закон відповідальності.

Ти завжди відповідальний за свої вчинки.

На допомогу вожатому

Примовка до їдальні

- Хто крокує?
- Два загони!
Нам не ставте перепони –
Все здолаєм на путі,
Як гурчить у животі!
Поспішаєм на обід
Вгамувати апетит.

Примовка після їдальні

Кухаркам дякуємо зранку
За смак чудового сніданку!
Кухаркам дякувати слід -
Сьогодні гарний був обід!

Загін «Перепетульки»

Девіз: Хай смажиться котлета на плиті
І з'явиться рум'янець на щоді,
А перепетульки відпочинуть від душі.

Пісня: Завтра підем з тобою до школи
Відпочити в загоні своїм.
Танцювати, співати ми будем, -
Шикидим, шикидим, шикидим!
Я куплю тобі ящикок мила,
Хочеш мийся, а хочеш торгуй,
Щоби дуже мене ти любила, -
Поцілуй, поцілуй, поцілуй!
Да поцілуй же ти мене, перепетулько,
Дуже сильно тебе я люблю.
Не тікай же від мене ти, мила, -
Поцілуй, поцілуй, поцілуй!

Загін „Усмішка”

Девіз: Наші посмішки для вас.
Розіб'ємо сум ураз.

Пісня: Від усмішки хмарний день ясніш,
Від усмішки засія веселка в небі...
Поділись усмішкою щедріш,
І вона не раз повернеться до тебе.

Приспів:

І тоді хмарок склика

В танець музика дзвінка,
І на скрипці грає коник веселіше...
Із блакитного струмка
Починається ріка,
Ну, а дружба починається з усмішки.

Загін „Дзвіночки”

Девіз: Дзілінь - дзілінь „Дзвіночки”
Веселі голосочки
Зібралися у коло –
Звонить піснями школа.

Пісня: Дочекалися дзвіночкового літа ми,
Як у казці, опинилися між квітами.
Раз дзвіночок, два дзвіночок - не зриваємо,
Свій віночок ми піснями виплітаємо.

Приспів:

Дружить сонце і блакить веселкова
І у нашім колі дружна розмова,
Щира мова, щира мова.

Загін „Капітошки”

Девіз: Веселі „Капітошки”
Не всидять ані трошки.
А хочеш вгамувати –
Дай пісню заспівати!

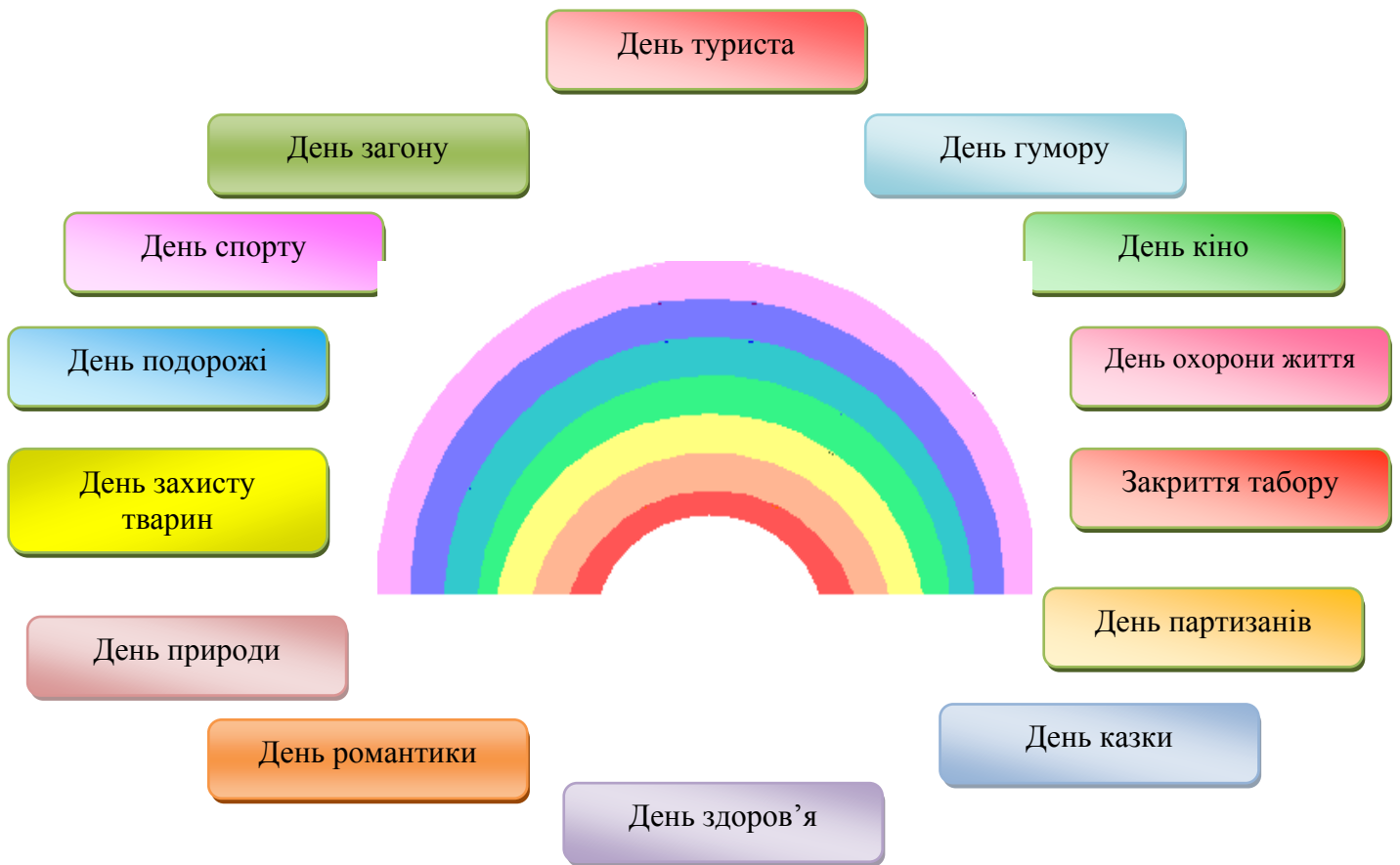
Пісня:

Капітошки ми малі
Краплі рідної землі.
У нас пісенька така,
Наче голос у струмка.

Приспів:

Ля-ля-ля-ля-ля...

План виховної роботи
пришкільного оздоровчого табору «Веселка»
з денним перебуванням при Горбівській ЗОШ I – III ступенів

День заgonу

1. Відкриття табору.
2. Вивчення загонових і табірної пісень. Презентація загонів «Давайте знайомитися!»
3. Конкурс малюнків на асфальті.
4. Пісенне коло.
5. Організація роботи прес-центру.

День спорту

1. Малі Олімпійські ігри.
2. Спортивні естафети.
3. Веселий футбол.
4. Незвичайна дискотека.

День подорожі

1. Подорож на луки.
2. Гра «Здорове харчування» (скласти денний раціон харчування з їстівних трав, які ростуть навколо).
3. Пісенний конкурс.

4. Аукціон ігор.

День захисту тварин

1. Експерсія до річки.
2. Виставка малюнків «Я люблю тварин».
3. Музичний вернісаж. Туристичні пісні.
4. Конкурс „Живі картинки”.
5. Спортивні джунгли.

День природи

1. Експерсія «Зелена стежка».
2. Пісенний колаж.
3. Галявина цікавого.
4. Гра «Веселі Робінзони».
5. Конкурс малюнків «Малюю природу свого краю».

День казки

1. Казкова вікторина. Інценівки до казок.
2. Пісні до казок та мультфільмів.
3. Цікаві малюнки до казок.
4. Прогулянка на луки.
5. Незвичайна дискотека.

День партизанів

1. Галявина військових пісень.
2. Гра – секрет «Карта».
3. Бесіда «Вивчаємо історію свою».
4. Партизанська каша.
5. Відвідування шкільного музею бойової слави.

День здоров'я

1. Відпочинок у лісі. Збір щавлю для їдальні.
2. Конкурс «Кращий рибалка».
3. Спортивний марафон.
4. Гра «Порятунок».

День гумору

1. Свято літнього Нового року.
2. Весела гуморина.
3. Гра «Несподіванка» (З табору зникли дорослі).
4. Незвичайна дискотека.

День туриста

1. Похід до озера.
2. Гра «Секрет».
3. Бесіда «Один за всіх і всі за одного».
4. Туристичні змагання.

5. Пісенна та ігрова галявина.

День романтики

1. Конкурс «Містер та Міс табору».
2. Концерт – ромашка «Наші таланти».
3. Майстерна оригамі.
4. Незвичайна дискотека.

День охорони життя

1. Зустріч з дільничим інспектором.
2. Практикум із правил їзди на велосипедах.
3. Екскурсія у службу порятунку у надзвичайних ситуаціях.
4. Музичний вернісаж.
5. Конкурс «Нумо, хлопці».

День кіно

1. Кінофестиваль «Веселик».
2. Веселий концерт.
3. Незвичайна дискотека.

Закриття табору

1. Галявина «До побачення, загін!»
2. Великий концерт.
3. Закриття табору.

Режим дня табору

9.00 – 9.15 - Прийом дітей	Сурма кличе всіх: «Пора! З добрим ранком, дітвора».
9.15 – 9.30 - Організаційна лінійка	На лінійку біжи швидко, До сніданку уже близько.
9.30 – 9.45 - Зарядка	Всі шикуються по порядку Й дружно робимо зарядку.
9.45 – 10.00 – Гігієнічна перерва	Перед тим, як сісти їсти, Перевір, чи руки чисті?
10.00 – 10.30 - Сніданок	Всі за стіл! Дізнатись час, На сніданок, що у нас!
10.30 – 12.15 – Виховний захід	Всі в загонах позбирались, Щось цікавого дізнались.
12.15 – 12.30 – Гігієнічна перерва	Ти за милом відправляйся І водичкою вмивайся.
12.30 – 13.00 - Обід	На обід йдемо ми дружно, І ніхто вже не шумить.
13.00 – 14.00 – Виховний захід	Не сумує в нас ніхто: Тут і танці, і кіно.
14.00 – 14.15 - Полудень	За їдою видно зразу Наш дитячий апетит.
14.15 – 14.55 – Спортивна година	Найсильніший хто у нас? - Це покаже кожен з нас.
15.00 - Похід додому	Знову сурма кличе нас, Бо додому уже час.

ЗАТВЕРДЖУЮ
Директор школи

«___»

_____200__р.

СТАТУТ

оздоровчого табору

„Веселка”

*при Горбівській ЗОШ І-
ІІст.*

Літо
20 р.

I. Загальні положення:

1. Горбівський пришкільний оздоровчий табір здійснює свою діяльність відповідно до Конституції України, чинного законодавства, у тому числі Закону України про освіту, Положення про оздоровчий заклад, Державної програми відпочинку та оздоровлення дітей.

2. Засновником табору є Куликівський районний відділ освіти Куликівської районної державної адміністрації.

3. Головною метою відпочинку є зміцнення здоров'я та фізичного загартування відпочиваючих.

4. Головним завданням є:

- створення умов для фізичного загартування, зміцнення здоров'я, організованого відпочинку учнів,
- виховання морально і фізично здорового покоління,
- розвиток природних позитивних нахилів, здібностей, творчого мислення, формування громадської позиції, власної гідності, відповідальності за свої дії.

5. Діяльність закладу будується на принципах: гуманізму, демократизму, взаємозв'язку фізичного, розумового, морального і естетичного виховання, виховання патріотизму і інтернаціоналізму.

6. Оздоровчий заклад здійснює свою діяльність в межах компетенції, передбаченої чинним законодавством.

7. Оздоровчий заклад несе відповідальність перед особою, суспільством і державою за :

- Якісну організацію відпочинку дітей,
- Чітке дотримання режиму роботи оздоровчого закладу,
- Якісне і своєчасне харчування,
- Дотримання санітарно-гігієнічних норм ,
- Дотримання фінансової дисципліни.

2 . Організація роботи табору.

1. Термін перебування дітей у таборі 14 днів .Щоденна тривалість відпочинку дітей та підлітків у пришкільному таборі повинна бути не меншою 6 годин із забезпеченням трьохразового харчування у відповідності з нормами з 9 до 15 години.

2. Оздоровлення проводиться за рахунок виділених в уставному порядку коштів місцевого бюджету , фонду соціального страхування, батьківських коштів.

3. Дитячий оздоровчий заклад діє на основі статуту ,який затверджується засновником.

4. Прийняття дітей до оздоровчого закладу здійснюється на підставі заяви батьків, довідки про стан здоров'я .

5. З урахуванням вікових особливостей та інтересів дітей у оздоровчому закладі створюються групи та загони ,наповнюваність яких не повинна перевищувати 25 чоловік.

6. Директор табору забезпечує умови і якість, виховної роботи ,організовує діяльність педагогічного колективу ,контроль за виконанням планів .відповідає за дотримання в закладі правил санітарно - гігієнічного режиму ,охорони праці ,протипожежного захисту і техніки безпеки.

7. З метою вдосконалення виховної роботи з дітьми і підлітками , підвищення професійності педагогічних працівників у таборі створюється педагогічна рада.

8. Тривалість занять встановлюється з урахуванням психофізіологічного розвитку дітей різних вікових категорій – 45 хвилин.

9. Дитячий оздоровчий заклад працює за календарним планом роботи, затвердженим директором, організовує та проводить різноманітні масові заходи.

10. Працівники дитячого оздоровчого закладу в межах покладених на них обов'язків несуть персональну відповідальність за безпеку життя і здоров'я дітей, які відпочивають і оздоровлюються в дитячому оздоровчому закладі. Із числа педагогічних працівників та спеціалістів призначається відповідальний за стан охорони здоров'я і життя дітей.

11. При прийнятті на роботу працівники дитячого оздоровчого закладу проходять обов'язковий інструктаж з техніки безпеки, профілактики травматизму, попередження нещасних випадків з дітьми, дотримання санітарно-гігієнічних правил та надання невідкладної долікарняної допомоги.

12. Купання дітей і підлітків дозволяється начальником табору або медичним працівником групами не більше 10 чоловік у перевірених місцях водоймищ та басейнів у присутності педагога, який повинен познайомити учнів і забезпечити з їх боку виконання правил поведінки на воді.

У місцях купання дітей повинні знаходитися у повній готовності засоби рятування.

13. Першочергове право на оздоровлення в пришкільному таборі мають діти-сироти, діти позбавлені батьківського піклування, діти з багатодітних, неповних і малозабезпечених сімей та обдаровані діти.

14. Працівники дитячого оздоровчого закладу повинні неухильно дотримуватися вимог трудової дисципліни, правил внутрішнього розпорядку, етики стосунків, виконувати плани оздоровчої та виховної роботи.

ПОСАДОВА ІНСТРУКЦІЯ **начальника дитячого оздоровчого закладу**

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- 1.1. Начальник дитячого оздоровчого закладу є уповноваженим профспілковим комітетом керівником дитячого оздоровчого закладу (далі - заклад).
- 1.2. Начальник приймається на посаду і звільняється з посади за розпорядженням голови профспілкового комітету і підпорядкований йому.
- 1.3. Начальнику підпорядковані всі працівники закладу.
- 1.4. Кваліфікаційні вимоги: вища педагогічна освіта, стаж практичної роботи з дітьми і підлітками не менше трьох років.
- 1.5. Начальник за посадою є головою педагогічної ради закладу.
- 1.6. Несе адміністративну, дисциплінарну, матеріальну і кримінальну відповідальність у рамках діючого законодавства за допущені порушення в діяльності закладу.
- 1.7. На період відсутності заміщається заступником начальника закладу з виховної роботи, старшим вихователем, у виняткових випадках - головою профспілкового комітету, або уповноважує їх на представництво з питань, пов'язаних із забезпеченням діяльності закладу.
- 1.8. Начальник у своїй діяльності керується Положенням про дитячий оздоровчий заклад. (Статутом), затвердженим постановою профспілкового комітету, законами, нормативними актами державних органів, що регламентують діяльність дитячих оздоровчих закладів, методичними й інструктивними матеріалами профспілкових органів, у тому числі обласної ради профспілок, а також дійсною інструкцією.
- 1.9. З урахуванням специфіки діяльності закладу і відповідно до затверджених Правил його внутрішнього розпорядку, начальник зобов'язаний постійно знаходитися на території закладу і залишати її тільки з дозволу голови профспілкового комітету, призначаючи на час своєї відсутності заступника.

II. ОBOB'ЯЗКИ

Начальник зобов'язаний:

- до заїзду в заклад пройти обов'язковий медичний огляд на право роботи в дитячому оздоровчому закладі, належним чином оформити особисту санітарну книжку і ш приїзді здати її лікарю закладу,
- разом із профспілковим комітетом, органами освіти й охорони здоров'я підбирати, навчати кадри закладу, здійснювати їх розміщення відповідно до затвердженого штатного розкладу закладу;
- інструктувати працівників закладу по різних напрямках його роботи:
- здійснювати перспективне планування діяльності закладу, його оперативне керівництво;
- проводити планову, цілеспрямовану роботу з профілактики нещасних випадків і травматизму серед співробітників закладу, дітей і підлітків,
- представляти заклад у стосунках з різними організаціями, органами й установами;
- видавати накази по всіх напрямках діяльності закладу, контролювати їх виконання, підписувати всі розпорядницькі і фінансові документи закладу;
- організувати харчування дітей і співробітників;
- організувати медичне обслуговування співробітників закладу і відпочиваючих дітей;
- організувати виконання вимог документів, що регламентують роботу дитячих оздоровчих закладів,
- забезпечувати безпечні умови праці для всіх категорій працівників закладу;
- забезпечувати належні умови перебування дітей у закладі;
- забезпечувати належні умови проживання співробітників закладу;
- брати участь у плануванні виховної й оздоровчої діяльності закладу, контролювати хід реалізації намічених планів роботи;
- брати участь у складанні кошторису витрат на утримання дитячого оздоровчого закладу і забезпечувати його виконання;
- розробляти і подавати на затвердження голові профспілкового комітету (профкомові) посадові інструкції працівників закладу, інструкції з дотримання правил техніки безпеки, режим дня закладу, Правила внутрішнього розпорядку, інші нормативні документи;
- вчасно готувати і направляти в різні організації необхідні для здійснення діяльності закладу документи, накази, заявки, листи, договори тощо;
- належним чином вести всю необхідну внутрішню документацію закладу;
- брати участь у складанні перспективних планів з удосконалення матеріально-технічної бази закладу,

безпосередньо організувати придбання необхідного інвентарю, устаткування і т.д.;

- постійно інформувати профспілковий комітет про стан справ і хід оздоровлення в закладі;
- організувати проведення оздоровчих та інших процедур, особисто керувати купанням дітей;
- організувати охорону закладу;
- організувати роботу всіх служб закладу, керувати і контролювати їх роботу;
- не допускати не обґрунтованого втручання в діяльність закладу осіб, органів, що не мають на те спеціального дозволу без узгодження з головою профспілкового комітету;
- брати участь у складанні меню дитячого оздоровчого закладу;
- здійснювати контроль за дотриманням Правил внутрішнього розпорядку, режимних моментів, санітарно-гігієнічних правил і норм, норм і вимог з охорони праці і техніки безпеки, пожежної й екологічної безпеки;
- забезпечувати право дітей на захист від будь-яких форм фізичного або психічного впливу;
- готувати пропозиції по встановленню надбавок, доплат, премій, подання про матеріальну допомогу працівникам закладу;
- дотримуватися вимог Положення (Статуту) закладу, виконувати Правила внутрішнього розпорядку;
- керувати роботою педагогічного колективу закладу, педагогічної ради, брати участь у складанні аналітичних документів, звітів про підсумки роботи закладу;
- складати статистичну звітність і вчасно подавати її в органи статистики;
- організувати суворе дотримання санітарного режиму закладу;
- виконувати інші обов'язки і доручення, що входять у його компетенцію, за розпорядженням голови профспілкового комітету.

III. ПРАВА

Начальник має право:

- самостійно здійснювати переміщення або переведення за згодою працівників у рамках затвердженого профспілковим комітетом штатного розкладу і кошторису витрат на зміст діяльності закладу (за узгодженням з головою профспілкового комітету);
- звільняти співробітників закладу від виконання ними своїх службових обов'язків при наявності передбачених законом підстав (за узгодженням з головою профспілкового комітету);
- подавати голові профкому подання на прийом, звільнення співробітників закладу, їх заохочення або стягнення;
- знайомитися з проектами рішень профспілкового комітету, які стосуються діяльності закладу або окремих напрямів його роботи;
- бути присутнім на засіданнях профспілкового комітету з питань діяльності закладу;
- вносити на розгляд профспілкового комітету пропозиції з удосконалення діяльності закладу, методів його роботи, роботи колективу, усунення наявних недоліків;
- здійснювати взаємодію з членами профспілкового комітету, співробітниками структурних підрозділів організації - власника закладу;
- вимагати від усіх служб дитячого оздоровчого закладу документи про інформацію, що стосується їх діяльності;
- залучати всіх працівників дитячого закладу до розв'язання завдань, покладених на його колектив;
- підписувати і візувати документи в межах своєї компетентності;
- вимагати від голови профспілкового комітету надання допомоги у виконанні посадових обов'язків покладених на нього і в реалізації прав, передбачених дійсною посадовою інструкцією.

IV. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Начальник несе дисциплінарну, адміністративну, матеріальну, кримінальну відповідальність у рамках діючого законодавства за:

- збереження життя, здоров'я, повагу честі, гідності і недоторканності дітей, які знаходяться в дитячому оздоровчому закладі у межах своїх посадових обов'язків;
- недбале ставлення до виконання своїх посадових обов'язків;
- результати оздоровчої і виховної діяльності закладу;
- достовірність і правильність ведення документації;
- дотримання санітарних правил і норм, норм і вимог з охорони праці і техніки безпеки, пожежної й екологічної безпеки;
- організацію медичного обслуговування;
- організацію харчування;
- порушення Правил внутрішнього розпорядку, дійсної посадової інструкції,
- поведінку, несумісну з поняттями педагогічної етики.

З інструкцією ознайомлені:

ПОСАДОВА ІНСТРУКЦІЯ **вихователя дитячого оздоровчого закладу**

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- 1.1. Вихователь дитячого оздоровчого закладу приймається на посаду і звільняється з посади за розпорядженням голови профспілкового комітету з подання начальника дитячого оздоровчого закладу (далі - заклад) із числа повнолітніх осіб.
- 1.2. Кваліфікаційні вимоги: спеціальна педагогічна освіта або проходження спеціального курсу педагогічної підготовки і стаж практичної роботи з дітьми і підлітками не менше одного року.
- 1.3. Структурно підлеглий начальнику закладу, працює під керівництвом заступника начальника закладу з виховної роботи, старшого вихователя.
- 1.4. На період тимчасової відсутності заміщається вихователем, а також заміщає вихователя на час його відсутності.
- 1.5. У своїй діяльності керується Положенням про дитячий оздоровчий заклад (Статутом), затвердженим постановою профспілкового комітету, законами, нормативними актами державних органів, що регламентують діяльність дитячих оздоровчих закладів, методичними й інструктивними матеріалами профспілкових органів, у тому числі обласної ради профспілок, а також дійсною інструкцією.
- 1.6. Є матеріально відповідальною особою.
- 1.7.3 урахуванням специфіки діяльності дитячого оздоровчого закладу і відповідно до Правил його внутрішнього розпорядку вихователь зобов'язаний постійно знаходитися на території дитячого оздоровчого закладу і залишати її тільки з дозволу начальника закладу.

II. ОБОВ'ЯЗКИ

Вихователь зобов'язаний:

- до заїзду в дитячий оздоровчий заклад пройти обов'язковий медичний огляд на право роботи в ньому, належним чином оформити особисту санітарну книжку і здати її лікарю закладу;
- пройти обов'язковий інструктаж в обсязі необхідному для здійснення своїх функціональних обов'язків;
- дотримуватися вимог Положення (Статуту) дитячого оздоровчого закладу, виконувати Правила внутрішнього розпорядку;
- проводити цілеспрямовану діяльність з профілактики дитячого травматизму і нещасних випадків;
- проводити цілеспрямовану роботу з профілактики правопорушень серед дітей і підлітків, не допускати самовільних походів дітей з території закладу, з місця проведення заходів:
- організувати корисну діяльність довіреного йому колективу дітей протягом оздоровчої зміни, сприяти організації змістовного відпочинку і дозвілля дітей і підлітків;
- брати разом із загonom участь у масових, спортивно-оздоровчих заходах закладу, залучати дітей до їх підготовки і проведення;
- разом з органами дитячого самоврядування планувати діяльність колективу (загону) на зміну; відповідати за результати виконання планів;
- здійснювати щоденне планування діяльності загону, відповідати за результати виконання плану, вести щоденник педагогічних спостережень;
- брати участь у плануванні виховної й оздоровчої роботи закладу, брати безпосередню участь у реалізації намічених планів роботи;
- організовувати і проводити загонні заходи;
- інструктувати довірених йому дітей з Правил внутрішнього розпорядку закладу, правил техніки безпеки, інших організаційно-нормативних документів;
- уважно стежити за станом здоров'я дітей у загоні, вживати оперативних заходів по наданню допомоги хворим, потерпілим;
- разом з органами дитячого самоврядування оформити загонне місце, організувати випуск загонної стінної газети;
- організувати чергування в загоні, стежити за санітарним станом спальних корпусів, території, що прилягає;
- контролювати дотримання норм видачі на харчоблоці, стежити за процесом прийому їжі дітьми в їдальні;
- організувати проведення оздоровчих процедур;
- брати участь у щоденних плануваннях;
- негайно доповідати начальнику про всі події в загоні;
- брати участь у доставці дітей у дитячий оздоровчий заклад від місця їх збору й у доставці дітей з закладу до місця призначення;
- контролювати дотримання санітарно-гігієнічних правил і норм у загоні, брати участь у проведенні лазневих днів;
- виконувати інші доручення й обов'язки, віднесені до його компетенції за розпорядженням адміністрації закладу.

III. ПРАВА

Вихователь має право:

- подавати пропозиції з удосконалення Системи виховної й оздоровчої роботи закладу;
- звертатися до керівництва закладу, профспілкового комітету з питаннями про захист своїх професійних інтересів, інтересів дітей і закладу в цілому;
- знайомитися з проектами, рішеннями відповідних органів і організацій з питань діяльності дитячих оздоровчих закладів, наказами начальника закладу, що стосуються ділянки виконуваної ним роботи, вносити відповідні пропозиції до них;
- підписувати і вивувати документи в межах своєї компетенції.

IV. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Вихователь несе дисциплінарну, адміністративну, матеріальну, кримінальну відповідальність у рамках чинного законодавства за;

- збереження життя, здоров'я, повагу честі, гідності і недоторканності дітей, які знаходяться в дитячому оздоровчому закладі у межах своїх посадових обов'язків;
- недбале ставлення до виконання своїх посадових обов'язків;
- результати виховної й оздоровчої роботи загону;
- нещасні випадки серед дітей, випадки травматизму в разі встановлення його безпосередньої провини в рамках діючого законодавства:
- дотримання трудової дисципліни, норм охорони праці і техніки безпеки, протипожежної й екологічної безпеки;
- порушення Правил внутрішнього розпорядку, поведінку, несумісну з поняттями педагогічної етики.

З інструкцією ознайомлені:

«Затверджено»

Директор школи _____ С. І.
Петров

«___» _____

ІНСТРУКЦІЯ

по наданню першої долікарської допомоги

При нещасних випадках дуже важливо до приїзду лікаря своєчасно надати першу долікарську допомогу потерпілому. Контроль за організацією надання першої долікарської допомоги, наявністю та комплектністю аптечок, справністю пристосувань та засобів надання першої допомоги, а також навчання персоналу покладається на медичних працівників та адміністрацію навчального закладу. Схема послідовності дій при наданні першої долікарської допомоги:

1. Вивести потерпілого з оточення, де стався нещасний випадок.
2. Вибрати потерпілому найбільш зручне положення, що забезпечує спокій.
3. Визначити вид травми (перелом, поранення, опік тощо).
4. Визначити загальний стан потерпілого, встановити, чи не порушені функції життєво важливих органів.
5. Розпочати проведення необхідних заходів:
 - зупинити кровотечу;
 - зафіксувати місце перелому;
 - вжити реанімаційних заходів (оживлення): штучне дихання, зовнішній масаж серця;
 - обробити ушкоджені частини тіла.

6. Одночасно з наданням долікарської допомоги необхідно викликати швидку допомогу, або підготувати транспорт для відправки потерпілого до найближчої медичної установи.

7. Повідомити адміністрацію навчального закладу про те, що трапилось.

Важливо знати обставини, при яких сталася травма, умови, які спонукали до її виникнення, та час, годину і навіть хвилини, особливо, коли потерпілий втратив свідомість.

Надання першої допомоги при ураженні електричним струмом

Головне при наданні першої допомоги - якнайшвидше звільнити потерпілого від дії струму.

Для звільнення потерпілого при ураженні електричним струмом необхідно:

- вимкнути рубильник або викрутити запобіжник;

- вимкнути струмоведучі, мережу живлення.

- сухою палкою відкинути від потерпілого провід, який знаходиться під напругою, відтягнути потерпілого від електричних проводів, від струмопровідних частин установки. При напрузі в установках до 1000 В можна взятися за сухий одяг потерпілого, не торкаючись відкритих частин тіла. Слід користуватися гумовими рукавичками або намотати на руку шарф, прогумований плащ і т.п. Рекомендується стати на ізолюваний предмет (на суху дошку, на згорток сухого спецодягу).

У випадку судорожного обхвату потерпілим електричного проводу який знаходиться під напругою, розгорнути руки потерпілому, відриваючи його від проводу послідовним відгинанням окремих пальців. При цьому працівник, який надає допомогу, повинен бути у діелектричних рукавицях і знаходитись на ізолюючій від землі основі.

При напрузі в електричних установках понад 1000 В рятувальник повинен надіти діелектричні боти, рукавиці і діяти діелектричною штангою. Якщо потерпілий при свідомості, його кладуть у зручне положення, накривають теплим покривалом і залишають у стані спокою до прибуття лікаря.

Якщо після звільнення потерпілого від дії струму він не дихає, то потрібно негайно приступити до штучного дихання і непрямого (зовнішнього) масажу серця. Найбільш ефективним методом штучного дихання є "з рота в рот" або "з рота в ніс". Робиться це таким чином: стають з лівого боку від потерпілого, підкладають під його затылок ліву руку, а правою тиснуть на його лоб. Це забезпечить вільну прохідність гортані. Під лопатки потерпілому кладуть валик із скрученого одягу, а рот витирають від слизу. Зробивши 2-3 глибоких вдихи, особа, яка надає допомогу, вдихає через марлю або хустку повітря із свого рота в рот або ніс потерпілого. При вдунанні повітря через рот особа, що надає допомогу, закриває пальцями ніс потерпілого; при вдунанні через ніс потерпілому закривають рот.

Після закінчення вдунання повітря в рот чи ніс потерпілого звільняють, щоб дати можливість вільному видиху. Частота вдунання повітря потерпілому повинна бути 12-13 разів за хвилину.

При відсутності у потерпілого дихання і пульсу йому потрібно разом зі штучним диханням робити масаж серця. Робиться це так: потерпілого кладуть на спину на підлозі, звільняють грудну клітку від одягу, який стискає потерпілого. Особа, що надає допомогу, знаходиться з лівого боку від потерпілого, долонями двох рук натискає на нижню частину грудної клітки потерпілого з силою, щоб змістити її на 3-4 см. Після кожного натискування потрібно швидко забирати руки з грудної клітки, щоб дати можливість їй випростатись. У такій ситуації операції чергуються. Після 2-3 вдунань повітря роблять 4-6 натискань на грудну клітку. Для перевірки появи пульсу масаж припиняють на 2-3 секунди. Перші ознаки того, що потерпілий приходить до свідомості, - поява самостійного дихання, зменшення синюватості шкіри та поява пульсу.

Констатувати смерть має право лише лікар.

Надання першої допомоги при пораненні й кровотечі

Перша допомога при пораненні та кровотечі зводиться до обережного накладання на рану індивідуального пакета. При цьому мити її водою, змивати кров з рани забороняється.

Якщо індивідуального пакета немає, для перев'язування використовуйте чисту носову хустинку. У цьому випадку приготовлену для перев'язування тканину змочіть настійкою йоду так, щоб пляма йоду трохи перебільшувала розміри рани.

При кровотечі необхідно підняти поранену кінцівку, закрити рану перев'язувальним матеріалом і притиснути ділянку біля неї на 4-5 хв., не торкаючись рани пальцем. Після цього рану треба забинтувати. Якщо кровотеча продовжується, слід вдатися до здавлювання кровоносних судин за допомогою згинання кінцівки у суглобах, притискування кровоносних судин пальцями, джгутом чи закруткою.

При накладанні джгута спочатку місце накладання обгортають м'яким матеріалом (тканиною, ватою тощо). Потім джгут розтягують і туго перетягують ним попередньо обгорнуту ділянку кінцівки доти, поки не припиниться кровотеча.

При відсутності гумової трубки або стрічки, що розтягується, для джгута застосовують інші матеріали (мотузку, ремінь, рушник тощо). У цьому випадку такий джгут зав'язують вузлом на зовнішньому боці кінцівки і використовують як закрутку. У вузол просувають важіль (паличку, металевий стержень), яким закручують закрутку до припинення кровотечі. Через 1 годину після накладання джгута його опускають на 5-10 хв., щоб не виникла небезпека омертвіння знекровленої кінцівки. При пораненні великих судин ший і верхньої частини грудної клітки джгут не накладається. Кровотеча зупиняється при натисканні пальцем на поранену судину у самому місці поранення.

Перша допомога при переломах, вивихах, розтягу зв'язок суглобів, ударах

При переломах, вивихах необхідно надати потерпілому зручне положення, яке виключає рухи пошкодженої частини тіла. Це досягається шляхом накладання шини, а при її відсутності можна використати палки, дошки, фанеру і т.д. Шина повинна бути накладена так, щоб були надійно іммобілізовані два сусідні з

місцем ушкодження суглоби (вище і нижче), а якщо перелом плеча чи стегна, - то три суглоби. Накладають шину поверх одягу або кладуть під неї що-небудь м'яке - вату, шарф, рушник. Шина повинна бути накладена так, щоб центр її знаходився на рівні перелому, а кінці накладалися на сусідні суглоби по обидва боки перелому. Фіксація відкритого перелому вимагає дотримання додаткових умов. З метою попередження забруднення рани, необхідно змастити поверхню шкіри навколо рани настойкою йоду, попередньо зупинивши кровотечу, і накласти стерильну пов'язку.

Особливо небезпечні травми хребта. У таких випадках необхідно обережно, не піднімаючи потерпілого, підсунути під його спину дошку, щит, двері тощо.

При переломі ребер необхідно міцно забинтувати груди або стягнути їх рушником під час видиху. При ушкодженні тазу необхідно обережно стягнути його широким рушником, покласти на тверді носі, а під зігнуті і розведені колінні суглоби підкласти валик.

При переломах і вивихах ключиці у підм'язову западину кладуть вату або інший матеріал, згинають руку в лікті під прямим кутом і прибинтовують її до тулуба. Рука нижче ліктя повинна перебувати у косинці, яку підв'язують до шиї.

При переломах і вивихах кисті та пальців рук роблять таким чином: кисть руки з вкладеним у долоню жмутом вати, бинта (пальці зігнуті) прикладають до шини, яка повинна починатися біля середини передпліччя і закінчуватися біля кінців пальців, і перебинтовують.

При розтягу зв'язок суглобів - підняти хвору кінцівку догори, накласти холодний компрес та тісну пов'язку, створити спокій до прибуття лікаря.

При ударах - забезпечити потерпілому повний спокій, накласти на мі-удару холодний компрес. При ударах із синцями не слід класти примочки, місце удару змастити настойкою йоду і накласти пов'язку.

Перша допомога при опіках, теплових ударах

При наданні першої допомоги при опіках, теплових ударах слід швидко припинити дію високої температури. Це має особливо велике значення при займанні одягу і при опіках рідиною через одяг. У першому випадку необхідно загасити полум'я, негайно накинути на людину, що горить, будь-яку цупку тканину, щільно притиснути її до тіла. Знімають тліючий одяг або обливають його водою.

При промоканні одягу гарячою водою, його також необхідно облити холодною водою або зірвати. Швидко занурення обпеченого лица у холодну воду зменшує біль і тяжкість опіку.

Місце опіків кислотами ретельно промивають струменем води протягом 10-15 хв. Обпечене місце промити 5% - ним розчином перманганату калію, або 10%- ним розчином питної соди (одна чайна ложка на склянку води). На місце опіку накладають бинт. Місце опіків їдкими лугами (каустичною содою, негашеним вапном) промивають проточною водою протягом 10-15 хв., потім слабким розчином оцтової кислоти. Місце опіків накривають марлею.

Опіки бувають трьох ступенів. При опіках першого ступеня з'являється почервоніння, припухлість шкіри. Уражені місця обробляють спиртом, прикладають примочки з розчину перманганату калію і забинтовують. При більш тяжких опіках (II і III ступенів) обпечені місця спочатку звільняють від одягу, накривають стерильним матеріалом, зверху накладають шар вати і забинтовують. Після перев'язування потерпілого направляють у лікувальний заклад. При опіках не слід розрізати пухирів, видаляти смолистих речовин, що прилипли до обпеченого місця, віддирати шматків одягу, які прилипли до рани.

При опіках очей електричною дугою роблять холодні примочки з розчину борної кислоти, потім потерпілого направляють у медичний заклад.

При появі різних ознак теплового або сонячного удару потерпілого негайно виводять на свіже повітря або в тінь, потім його кладуть, розстібають одяг, що стискає, на голову і на серце кладуть холодні компреси, дають пити у великій кількості холодну воду, у тяжких випадках потерпілого обливають холодною водою.

При припиненні дихання або його утрудненні до прибуття лікаря потерпілому роблять штучне дихання.

Перша допомога при обмороженні, переохолодженні

Обмороження виникає при місцевій дії холоду на тіло. Холод, дії на судини, спричиняє їх звуження, внаслідок цього відбувається недостатнє кровопостачання певної ділянки тіла, що проявляється у поплідненні шкіри. Якщо вчасно не буде надано першу допомогу, то це може спричинити до відмирання тканини.

Розрізняють три ступені обмороження: I - побіління і втрата чутливості; II - почервоніння і поява "пухирів"; III - омертвіння тканин, які набувають буро-червоного кольору.

При обмороженні I ступеня слід розтерти обморожені місця тіла сухою теплою тканиною до почервоніння. При обмороженні II і III ступенів - накласти стерильні сухі пов'язки і забезпечити негайну доставку потерпілого у лікарню.

При легкому ступені переохолодження тіло розігрівають розтиранням дають випити кілька склянок теплої рідини. При середньому і тяжкому і пенях - тіло енергійно розтирають вовняною тканиною до почервоної шкіри, дають багато пити.

Перша допомога при отруєнні

Причиною отруєння є проникнення в організм людини різних токсичних речовин. Захворювання починається через 2-3 години, інколи через 20-26 годин.

Причиною отруєння оксидом вуглецю (II) є вдихання чадного га продуктів горіння, диму. Потерпілому необхідно забезпечити приплив свіжого повітря. Якщо є можливість, - дати подихати киснем. Звільнити його від одягу, який утруднює дихання, дати понюхати нашатирий спирт. голову і груди потерпілого покласти холодний компрес. У разі припинення дихання необхідно робити штучне дихання.

При отруєнні кислотою, якщо нема симптомів, що свідчать про провив стравоходу або шлунка, потерпілого слід напоїти розчином питної сод водою. Про отруєнні лугом потерпілого поять оцтовою водою, лимоні соком. При наявності підозри на прорив (нестерпний біль за грудною кліткою або в ділянці шлунка) потерпілому не слід нічого давати пити, а негайно транспортувати у лікувальний заклад.

При харчовому отруєнні потерпілому кілька разів промивають шлунок (примушують випити 1,5-2 л води, а потім викликають блювання подразненням кореня язика) до появи чистих промивних вод. Можна дати 8-10 таблеток активованого вугілля. Потім дають багато чаю, але не їжу. Якщо після отруєння пройшло 1-2 год., і отрута надходить вже із шлунку до кишечника, то викликати блювання даремно. У такому випадку необхідно дати потерпілому проносне (2 столові ложки солі на 1 склянку води). Для зменшення всмоктування отрути слизовою оболонкою шлунково-кишкового тракту потерпілому можна дати розведені крохмаль або молоко.

Щоб запобігти зупинці дихання і кровообігу, необхідне постійне спостереження за потерпілим.

ПОСАДОВА ІНСТРУКЦІЯ ІНСТРУКТОРА З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

I. Загальні положення

1.1. Інструктора з фізичної культури і спорту дитячого оздоровчого закладу«...» профспілкового комітету ... (далі — інструктор із спорту) приймають на посаду і звільняють з посади за розпорядженням голови профспілкового комітету з подання начальника дитячого оздоровчого закладу (далі — заклад) з числа повнолітніх осіб.

1.2. Кваліфікаційні вимоги: фахова освіта і стаж практичної роботи з дітьми і підлітками не менше двох років.

1.3. У своїй діяльності керується Положенням про дитячий оздоровчий заклад (Статутом), затвердженим постановою профспілкового комітету, законами, нормативними актами державних органів, що регламентують діяльність дитячих оздоровчих закладів, методичними та інструктивними матеріалами профспілкових органів, зокрема обласної ради профспілок, а також дійсною інструкцією.

1.4. Структурно підлеглий начальнику закладу, працює під керівництвом заступника начальника з виховної роботи, старшого вихователя.

1.5. Є матеріально відповідальною особою й несе відповідальність за довірені йому матеріальні цінності.

1.6. На період відсутності його заміщує інструктор з плавання, заміщує інструктора з плавання на період його тимчасової відсутності.

II. Обов'язки

Інструктор із спорту зобов'язаний:

- до заїзду в заклад пройти обов'язковий медичний огляд на право роботи в ньому, належним чином оформити особисту санітарну книжку і здати її лікарю закладу;
- пройти обов'язковий інструктаж в обсязі, необхідному для здійснення своїх обов'язків;
- дотримуватися вимог Положення (Статуту) закладу, виконувати Правила внутрішнього розпорядку;
- ознайомитися з дійсною інструкцією й чітко дотримуватись її;
- проводити цілеспрямовану діяльність з профілактики дитячого травматизму і нещасних випадків;
- брати участь у плануванні виховної та оздоровчої роботи закладу;
- організувати навчання та інструктаж вихователів з організації й проведення спортивних ігор і змагань;
- організувати проведення спортивно-масової роботи в дитячому закладі, керувати нею;
- організувати проведення щоденної ранкової гігієнічної зарядки; організувати спортивні заняття з дітьми з ослабленим здоров'ям;
- складати заявки на придбання спортивного інвентаря, стежити за його дбайливим використанням, ремонтом, брати участь у списанні;
- під час проведення спортивних змагань забезпечувати абсолютну безпеку дітей і підлітків; формувати моральні якості, виховувати волю до перемоги;
- надавати допомогу вихователям у формуванні органів фізкультурного самоврядування в загонах;
- організовувати і проводити спортивні змагання, турніри, свята;
- проводити консультації для вихователів з питань, віднесених до його компетенції;
- виконувати інші обов'язки і доручення, що входять до його компетенції, за розпорядженням адміністрації дитячого оздоровчого закладу.

III. Права

Інструктор зі спорту має право:

- знайомитися з проектами, рішеннями відповідних органів і організацій з питань діяльності дитячих оздоровчих закладів, наказами начальника закладу, що стосуються ділянки виконуваної ним роботи, вносити відповідні пропозиції до них;
- брати участь в обговоренні питань щодо виконуваних ним обов'язків;
- вносити на розгляд профспілкового комітету, керівника закладу пропозиції з удосконалення

діяльності закладу й методів роботи колективу; зауваження щодо діяльності закладу; варіанти усунення наявних недоліків;

— вимагати від начальника закладу надання допомоги у виконанні покладених на нього посадових обов'язків і реалізації прав, передбачених даною посадовою інструкцією;

— візувати і підписувати всі документи за характером своєї діяльності;

— звертатися до керівництва закладу, профспілкового комітету для захисту своїх професійних інтересів.

IV. Відповідальність

Інструктор із спорту несе дисциплінарну, адміністративну, матеріальну, кримінальну відповідальність у рамках чинного законодавства за:

— збереження життя, здоров'я, повагу честі, гідності й недоторканності дітей, які перебувають у дитячому оздоровчому закладі в межах своїх посадових обов'язків;

— недбале ставлення до виконання своїх посадових обов'язків;

— результати спортивно-оздоровчої роботи в закладі, виконання намічених планів;

— дотримання трудової дисципліни, норм охорони праці й техніки безпеки, протипожежної та екологічної безпеки, санітарно-гігієнічних правил і норм;

— порушення Правил внутрішнього розпорядку, поведінку, несумісну з поняттями педагогічної етики.

З інструкцією ознайомлені:

ПОСАДОВА ІНСТРУКЦІЯ

КУХАР

Загальні положення

1.1. Кухар призначається на посаду і звільняється з неї директором школи.

1.2. Кухар повинен мати відповідну професійну підготовку, досвід роботи не менше 3-х років.

1.3. Кухар підпорядкований безпосередньо завідувачій їдальні.

1.4. У своїй діяльності кухар керується технологією приготування сі рив у шкільній їдальні, правилами виробничої санітарії, правилами користування кухонним обладнанням, правилами і нормами охорони праці, техніки безпеки і протипожежного захисту, а також Статутом і локальними нормативними актами школи, Правилами внутрішнього розпорядку, цією Інструкцією

2. Функції

Головне призначення кухаря — приготування їжі згідно з технологією приготування, обслуговування учнів у їдальні під час перерв.

3. Посадові обов'язки

Кухар виконує такі обов'язки:

3.1. Отримує з комори відповідну кількість продуктів харчування.

3.2. Готує їжу відповідної якості згідно з технологією приготування

3.3. Слідкує за станом кухонного обладнання.

3.4. Підтримує в належному санітарному стані робоче місце.

3.5. Веде записи в бракеражному журналі щодо обліку продуктів.

3.6. Систематично проходить безкоштовний медичний огляд, має санітарну книжку.

4. Права

Кухар має право на:

4.1. Відмову від роботи на зіпсованому обладнанні.

4.2. Отримання миючих засобів.

4.3. Отримання спецодягу відповідно до встановлених норм.

5. Відповідальність

5.1. Кухар несе матеріальну відповідальність за наявність продуктів харчування, інвентарю в кухні;

За невиконання чи неналежне виконання без поважних причин Статуту і Правил внутрішнього трудового розпорядку школи, законних розпоряджень директора школи та

інших локальних нормативних актів, посадових обов'язків, кухар несе дисциплінарну відповідальність у порядку, визначеному трудовим законодавством.

5.3. За завдані школі чи учасникам освітнього процесу збитки виконанням (невиконанням) своїх посадових обов'язків збитки кухар несе відповідальність у порядку і в межах, встановлених трудовим і/чи цивільним законодавством.

б. Взаємовідносини (зв'язки за посадою)

Кухар:

6.1. Працює в режимі нормованого робочого дня за графіком, складеним виходячи із 40 годинного робочого тижня і затвердженим директором

6.2 Проходить інструктаж з правил зберігання продуктів, правил санітарії, гігієни, правил експлуатації кухонного обладнання, а також техніки безпеки і пожежної безпеки

6.3. Негайно сповіщає завгоспа школи про пошкодження кухонного елекгро- і санітарно-гігієнічного обладнання.

З інструкцією ознайомлені

ПОСАДОВА ІНСТРУКЦІЯ

культури організатора дитячого оздоровчого закладу

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Культуролог дитячого оздоровчого закладу приймається на посаду і звільняється з посади за розпорядженням голови профспілкового комітету з подання начальника дитячого оздоровчого закладу (дкп - заклад) з числа повнолітніх осіб.

1.2. Кваліфікаційні вимоги: фахова освіта, стаж педагогічної і художньо-творчої роботи з дітьми не менше одного року.

1.3. У своїй діяльності керується Положенням про дитячий оздоровчий заклад (Статутом), затвердженим постановою профспілкового комітету, законами, нормативними актами державних органів що регламентують діяльність дитячих оздоровчих закладів, методичними й інструктивними матеріалами профспілкових органів, у тому числі обласної ради профспілок, а також дійсною інструкцією.

1.4. Структурно підлеглий начальнику закладу, працює під керівництвом заступника начальника закладу з виховної роботи, старшого вихователя.

II. ОБОВ'ЯЗКИ

Культуролог зобов'язаний:

- до заїзду в заклад пройти необхідний обов'язковий медичний огляд на право роботи в ньому, належним чином оформити особисту санітарну книжку і по приїзді в заклад здати її лікарю;
- ознайомитися з дійсною інструкцією і строго дотримуватись її;
- дотримуватись вимог Положення (Статуту) закладу, виконувати Правила внутрішнього розпорядку;
- пройти обов'язковий інструктаж в обсязі, необхідному для здійснення своїх функціональних обов'язків;
- знайомити дітей з мистецтвом, літературою, народною творчістю, культурними цінностями України, із кращими зразками світової художньої культури;
- формувати естетичний смак дітей, естетичне ставлення до творів мистецтва;
- брати участь у плануванні виховної й оздоровчої роботи закладу;
- організувати в закладі, загонах свята, фестивалі, конкурси, розважальні й ігрові програми, роботу агітбригад, ансамблів тощо,
- разом з акомпаніатором проводити заняття з дітьми з розучування пісень, танців, масових ігор; брати участь у складанні і написанні сценаріїв до заходів, що проводяться закладом, брати участь у їх постановці;
- організувати і проводити роботу з удосконалення танцювальної підготовки, відновлення пісенного й ігрового репертуару вихователів, інших педагогічних працівників закладу;
- виконувати іншу роботу і доручення, що входять до його компетенції.

III. ПРАВА

Культуролог має право:

- знайомитися з проектами, рішеннями відповідних органів і організацій з питань діяльності дитячих оздоровчих закладів, наказами начальника закладу, то стосуються ділянки виконуваної ним роботи, вносити

відповідні пропозиції до них;

- брати участь в обговоренні питань щодо виконуваних ним обов'язків;
- вносити на розгляд профспілкового комітету, керівника закладу пропозиції щодо поліпшення діяльності закладу й удосконалювання методів роботи колективу; зауваження щодо діяльності закладу; варіанти усунення наявних у діяльності закладу недоліків;
- вимагати від начальника закладу надання допомоги у виконанні покладених на нього посадових обов'язків і реалізації прав, передбачених дійсною посадовою інструкцією;
- візувати і підписувати всі документи за характером своєї діяльності;
- звертатися до керівництва закладу, профспілкового комітету для захисту своїх, професійних інтересів.

IV. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Культурнізатор дитячого оздоровчого закладу несе дисциплінарну, адміністративну, матеріальну, кримінальну відповідальність у рамках чинного законодавства за:

- збереження життя, здоров'я, повагу честі, гідності і недоторканності дітей, які знаходяться в дитячому оздоровчому закладі у межах своїх посадових обов'язків;
- недбале ставлення до виконання своїх посадових обов'язків;
- результати культурно-масової роботи в закладі;
- дотримання трудової дисципліни, норм охорони праці і техніки безпеки, протипожежної й екологічної безпеки, санітарно-гігієнічних правил і норм;
- порушення Правил внутрішнього розпорядку, поведінку, несумісну з поняттями педагогічної етики, порушення вимог дійсної інструкції.

З інструкцією ознайомлені:

ПОСАДОВА ІНСТРУКЦІЯ медичної сестри дитячого оздоровчого закладу

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- 1.1. Медична сестра дитячого оздоровчого закладу приймається на посаду і звільняється з посади за розпорядженням голови профспілкового комітету з подання начальника дитячого оздоровчого закладу (далі «заклад»).
- 1.2. Медсестра приймається на посаду за узгодженням з адміністрацією лікувальної установи – її основного місця роботи.
- 1.3. Кваліфікаційні вимоги: спеціальна медична освіта і стаж практичної роботи не менше одного року.
- 1.4. Структурно підлегла начальнику закладу, працює під керівництвом лікаря закладу.
- 1.5. У своїй діяльності керується Положенням про дитячий оздоровчий заклад (Статутом), затвердженим постановою профспілкового комітету, законами, нормативними актами державних органів, що регламентують діяльність дитячих оздоровчих закладів, методичними й інструктивними матеріалами профспілкових органів, у тому числі обласної ради профспілок, а також дійсною інструкцією.
- 1.7. Є матеріально відповідальною особою і несе відповідальність за довірені їй матеріальні цінності.
- 1.8. З урахуванням специфіки закладу і відповідно до Правил внутрішнього його розпорядку, медсестра зобов'язана постійно знаходитися на території закладу і залишати її тільки з дозволу начальника закладу.

II. ОБОВ'ЯЗКИ

Медсестра зобов'язана:

- до заїзду в заклад пройти обов'язковий медичний огляд на право роботи в ньому;
- пройти інструктаж у межах, необхідних для здійснення своїх функціональних обов'язків
- дотримуватися вимог Положення (Статуту) закладу, виконувати Правила внутрішнього розпорядку;
- ознайомитися з дійсною інструкцією і строго її дотримуватися;
- допомагати лікарю під час проведення медичних оглядів, амбулаторного прийому, при проведенні оздоровчих процедур;
- спостерігати за дотриманням режиму дня і санітарно-гігієнічних правил і норм;
- виконувати лікувальні процедури і перев'язки, ін'єкції за вказівкою лікаря;
- вести медичну документацію;
- брати участь у чергуваннях по медичному корпусі і харчоблоку;
- контролювати процес прийому їжі дітьми, обов'язково бути присутнім при готуванні салатів;
- контролювати маркування і використання інвентарю і посуду за призначенням;
- контролювати санітарний стан усіх приміщень закладу; готувати і видавати дезінфікуючі засоби;
- чергувати в душових у лазневі дні;
- контролювати зміну білизни у встановлений термін;
- брати участь у щоденних санітарних обходах;
- брати участь у туристичних походах, спортивних святах, бути присутнім під час проведення масових заходів;

- шовечора приймати харчоблок від зміни, що завершила роботу;
- тримати в порядку медичне устаткування й інвентар;
- брати участь у просвітницькій діяльності;
- виконувати іншу роботу і доручення, що входять до її компетенції, за розпорядженням лікаря закладу.

III. ПРАВА

Медсестра має право:

- брати участь в обговоренні питань щодо виконуваних нею обов'язків;
- вносити на розгляд профспілкового комітету, адміністрації закладу пропозиції щодо поліпшення діяльності закладу й удосконалення методів роботи колективу; зауваження по діяльності закладу; варіанти усунення наявних недоліків,
- підписувати і візувати документи в межах своєї компетенції;
- вимагати від голови профспілкового комітету, адміністрації закладу надання допомоги у виконанні посадових обов'язків, покладених на неї, в реалізації прав, передбачених дійсною посадовою інструкцією;
- звертатися до начальника закладу, голови профспілкового комітету з питаннями про захист своїх професійних інтересів, інтересів дітей.

IV. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Медсестра несе дисциплінарну, адміністративну, матеріальну, кримінальну відповідальність у рамках діючого законодавства за:

- збереження життя, здоров'я, повагу честі, гідності і недоторканності дітей, які знаходяться в дитячому оздоровчому закладі у межах своїх посадових обов'язків;
- недбале ставлення до виконання своїх посадових обов'язків;
- дотримання санітарно-гігієнічних правил і норм;
- результати оздоровчої діяльності закладу, якість медичного обслуговування разом з лікарем;
- дотримання трудової дисципліни, норм охорони праці і техніки безпеки, пожежної й екологічної безпеки, санітарно-гігієнічних правил і норм;
- порушення діючого законодавства в рамках покладених на неї обов'язків, Правил внутрішнього розпорядку, даної інструкції, норм лікарської етики.

З інструкцією ознайомлені:

ПРОФІЛАКТИКА ОТРУСНЬ ГРИБАМИ

З сивої давнини гриби вважалися улюбленою їжею людини. Їх полюблив не тільки простий люд, але навіть можновладці: римські кесарі, французькі королі, російські царі тощо. Перші згадування про їх вживання зустрічаються у Гіппократа і відносяться до V ст. до н. е. Слов'янські племена, які мешкали на території сучасної України, здавна знали їстівні гриби. З прийняттям Київською Руссю християнства гриби стали надзвичайно популярними, тому що під час постів ними люди заміняли скромну їжу.

На території України знайдено майже 2000 видів шапинкових грибів, до 500 з них вважаються їстівними.

Гриби—цінні продукти харчування, мають добрі смакові властивості. За поживними якостями вони близькі до овочів. Гриби багаті на білки (значно більше, ніж в овочах), до того ж вони містять всі незамінні амінокислоти (за винятком цистину). Тому їх ще називають «лісним м'ясом». Так, у 100 г їстівної частини білих грибів міститься 3,7 г білків, підберезовиків — відповідно 2,3 г, опеньок—2,2 г, лисичок — 1,6 г, маслюків—0,7 г тощо. Жири грибів добре засвоюються (до 95%), у їх складі є такі важливі та необхідні для організму компоненти, як фосфоліпід, зокрема лецитин. Подібно до рослин гриби містять вітаміни А, В₁, В₂, РР, С, Д тощо. Спектр мінеральних речовин грибів надзвичайно різноманітний. За їх вмістом вони не поступаються не тільки овочам, але навіть багатьом фруктам. Гриби містять калій, натрій, мідь, цинк, залізо, йод, марганець та інші необхідні для життєдіяльності людини елементи. Так, 10 г опеньків задовольняють добову потребу організму людини у цинку та міді, які відіграють важливу роль у кровотворенні. Фосфору і

кальцію в грибах майже стільки, скільки в рибі. Гриби—цінні продуценти (утворювачі) антибіотиків. Такі речовини виділені у майже 500 видів грибів. Чемпіонами серед них є козляк, мокруха, лисичка тощо.

Найбільш корисною частиною гриба є шапинка, особливо її верхня частина. Ніжка та нижня частина шапки містять менше споживних речовин. Харчова цінність молодих грибів вища, ніж старих та перестояних. Гриби смачні у будь-якому вигляді: смажені, солені, мариновані, квашені тощо. Наявність у них екстрактивних, ароматичних речовин та приємного на смак м'якуша дає змогу виготовляти з грибів дуже смачні страви, незрівнянно смачніші й поживніші, ніж виготовлені з будь-яких овочів. Гриби мають низьку калорійність (в 100 г сушених грибів міститься в середньому 250 ккал), однак з'їдені в невеликій кількості вони викликають відчуття ситості. Ось чому гриби використовують для різних розвантажувальних дієт.

Гриби у будь-якому вигляді збагачують та урізноманітнюють меню здорової людини. В той же час треба враховувати й той факт, що вони погано перетравлюються. Тому вживати їх рекомендується лише людям із здоровою травною системою. При захворюваннях шлунково-кишкового тракту, а також людям похилого віку і дітям доцільно утримуватися від вживання грибів.

Про отруйні властивості грибів люди знали з сивої давнини. Оповіді про жахи грибних отруєнь передавалися з покоління в покоління. Це призвело до того, що в деяких країнах Західної Європи виникла упередженість проти грибів взагалі.

Вже в I ст. н. е. римський вчений Пліній Старший зробив спробу розділити гриби на їстівні та отруйні. Історія зберегла імена відомих людей, які загинули в результаті отруєння грибами. Римський імператор Клавдій (41— 54 рр.), якимось гуляючи парком, побачив під кущем магнолії кілька екземплярів блідої поганки. Останні пахли так смачно й незвичайно, що Клавдій повелів приготувати з них печеню. Ніхто з слуг не наважився йому перечити. Захоплений ніжним, солодким смаком цих грибів імператор видав наказ, щоб віднині до його столу подавали тільки бліді поганки. На слідуючий день Клавдій помер, однак він встиг видати ще один наказ, який скасовував попередній. Начальник особистої охорони імператора Нерона Анній Северин (I ст. н. е.) став жертвою своєї пристрасті куштувати невідомі та маловідомі гриби. Від отруєння грибами загинули дружина та діти відомого грецького драматурга Евріпіда. Жертвами блідої поганки свого часу також стали римський папа Клімент VII, французький король Карл VI та інші історичні особи.

В нашій країні отруєння грибами мали місце, однак українці любили гриби та вміли відрізняти їстівні від отруйних.

В країні виявлено 80 потенційно отруйних грибів, з них 10 видів — смертельно отруйних. Найчастіше нещасні випадки пов'язані із вживанням 20—25 видів. В плодових тілах цих грибів на всіх стадіях розвитку містяться отруйні речовини типу токсинів (тобто з'єднання будь-якого походження — бактеріального, рослинного або тваринного, які здатні при попаданні в організм людини або тварини викликати захворювання) та алкалоїдів (азотисті циклічні сполуки, багато з яких токсичні). Так, отруйність мухоморів (червоного, пантерового, порфірового тощо), волокон-ниці Патуйяра (іноцибе Патуйяра) та інших пов'язані з мускарином, мускаридином, мікоатропіном, іботеновою кислотою тощо; блідої поганки, опеньків сірчано-жовтого та цегляно-оранжевого несправжніх — з фалоїцином, фалоцидином, аманітином, амані-тогемолізином тощо. Смертельно отруйні та отруйні гриби зустрічаються переважно серед пластинчастих грибів, серед болеталь-них (трубчастих)— відсутні смертельно отруйні, лише один з виписк— боровик чортів (чортів гриб) — відомий як отруйний.

Період вегетації отруйних грибів в Україні досить тривалий: від травня до листопада, тобто складає майже 6 місяців. Однак враховуючи той факт, що різні методи обробки грибів (маринування, засолка, сушка, теплова кулінарна обробка тощо) в більшості випадків не руйнують їхніх отрут, нещасні випадки від споживання грибів можуть реєструватися протягом цілого року. Найбільше отруйних грибів розвивається в осінній період (серпень— жовтень), а в умовах теплої затяжної осені—навіть до середини листопада. На них можна натрапити не тільки в лісі, а й у парку, саду, полі, на луках, у садибі.

Майже всі тяжкі та смертельні випадки отруєння грибами є результатом однієї помилки—збирання та вживання в їжу блідої поганки замість схожих на неї їстівних грибів. Розрізняють у неї 3 види: зелену, жовту і білу. На Україні вони ростуть повсюди з липня до жовтня у листяних та змішаних лісах (особливо з домішками дубу, берези, буку). Усі частини блідої поганки надзвичайно отруйні: шапинка, ніжка, шкірка. Навіть її спори не є винятком: вони також дуже небезпечні для здоров'я. Спори з вітром можуть потрапити на рослини та гриби, що ростуть поблизу. Тому слід завжди притримуватись правила: не збирати ягоди, гриби та інше, які ростуть поряд чи неподалік від поганки. Жоден вид кулінарної обробки не звільняє її від отруйних речовин. Тривалість зберігання теж не руйнує токсинів блідої поганки. Особливо отруйні сирі гриби. Пояснюється це тим, що вони крім термостабільних токсинів містять термолабільні (наприклад, амаштогемолізін), активність яких при звичайній термічній кулінарній обробці грибів значно знижується. Такий випадок мав місце в 1996 р.: на Волиш 12-річна дівчинка едодумалась» поласувати сирим грибом. В результаті вона була доставлена у відділення реанімації. Про небезпеку для людини, яку має бліда поганка, свідчить той факт, що для отруєння достатньо з'їсти половину або навіть третину тіла гриба, а для дитини навіть того менше. Підступність цього гриба ще й у тому, що він містить отрути уповільненої дії. Симптоми отруєння з'являються через тривалий час після вживання блідої поганки (6—48 годин). За цей час токсини мають можливість потрапити до головного мозку і викликати необоротні зміни. У зв'язку з цим медична допомога часто стає запізнілою і неефективною. Тому не дивно, що отруєння, викликані блідою поганкою, найбільш тяжкі і набагато частіше закінчуються смертю, ніж від отруєнь іншими видами грибів: летальність від неї може досягати до 90% серед постраждалих.

Отруєння блідою поганкою головним чином пов'язані з тим, що її помилково плутають з сирійкою, печерицею, зеленушкою тощо. Від них вона різниться кількома ознаками:

№ п.п.	Ознаки	Гриби					
		бліда поганка	печериця польова	сирійка	зеленушка (ридовка зелена)	кошак тьмяний	попелушок сірий
1.	Плостинки	білі	блідорожеві, потім темно-борі	білі	сірчано-жовті	брудно-жовтуваті, буроваті	білі
2.	М'якуш	білий	жовтуватий, рожевуватий, червопуватий	білий	білий або ясно-жовтий	білий	білий
3.	Ніжка	з кільцем та піхвою	з кільцем без піхви	без кільця і піхви	без кільця і піхви	з жовтуватим кільцем без піхви	без кільця з піхвою

Значну небезпеку для здоров'я представляє свинушка (товста або тонка), яку до цього часу багато людей вважають за їстівний гриб. Давно відомо, що цей гриб містить деякі токсини, зокрема гемолізін і гемаглютинин. Оскільки вони інактивуються при тепловій кулінарній обробці, гриб вважався умовно-їстівним, придатним, правда, тільки після відварювання. Нещодавно було встановлено, що свинушка здатна утворювати ще одну отруйну речовину типу мускарину, яка не руйнується при тепловій обробці. У неї також знайдена специфічна речовина, накопичення якої в організмі людини призводить до тяжкого захворювання крові. Крім цього, свинушці більшою мірою, ніж іншим грибам, притаманна властивість вбирати в себе токсичні сполуки важких металів, зокрема свинцю, ртуті, кадмію тощо, що містяться у вихлопних газах автотранспорту, відходах багатьох виробництв, які забруднюють навколишнє середовище. Токсичність гриба доведена й тим, що вже зареєстровано багато випадків, коли часті (не епізодичне) вживання свинушок призводили до отруєнь, іноді зі смертельним кінцем. При цьому отруєння може наступити через невизначений час (від декількох годин до 2—5 років). Таким чином, цей гриб зараз віднесений до отруйних.

Слід пам'ятати, що іноді навіть їстівні гриби можуть стати причиною отруєння. По-перше, це буває у тих випадках, коли збирають та вживають гриби старі, перезрілі або після тривалого зберігання. Гриби відносяться до швидкопсувних продуктів (містять від 84 до 94%

води, в середньому 89%), тому їх необхідно переробляти в день збору. Особливо швидко псуються гриби, які зібрані в сиру погоду. Максимальний строк зберігання грибів не повинен перевищувати 24 год при температурі не вище 10°C. Пов'язано це з тим, що зрілі гриби стають чудовим поживним середовищем для різноманітних мікроорганізмів, зокрема хвороботворних. Крім того, внаслідок біохімічних реакцій (розпад білків) в грибах утворюються отруйні речовини (патомаїни). Подібний процес відбувається у несвіжому м'ясі або рибі. По-друге, дослідженнями за кордоном встановлено, що в деяких видах їстівних грибів (білих, опеньках, лисичках, сирійжках тощо) містяться отруйні нетермостійкі речовини, які при варінні розрізаного м'якуша руйнуються. Ось чому вживання недодарених або таких недосмажених їстівних грибів може викликати розлади діяльності кишково-шлункового тракту. Далі, нещодавно були одержані нові дані про наявність та особливість отруйних речовин у їстівних грибах. Деякі гриби, зокрема зеленуха, гнояк, дубовик-синяк містять отруйні речовини, які в шлунково-кишковому тракті не розчиняються під дією шлункового та кишкового соків. Отож, ці гриби їдять не боячись сумних наслідків. Однак ці речовини легко розчиняються алкоголем, тому при вживанні грибних страв разом з алкоголем може виникати отруєння, нерідко з тяжкими наслідками.

Збирати можна лише ті гриби, які людина дуже добре знає «в обличчя». Тим більше, що досі не існує надійних, швидких та простих способів визначення отруйності чи їстівності грибів. Ось чому ні в якому разі не можна довіряти існуючим небезпечним забобонам щодо них, зокрема:

1. «Всі їстівні гриби мають приємний смак». Твердження невірне і може призвести до трагічних наслідків. Так, бліда поганка має добрий присмак без будь-яких неприємних особливостей. Те ж саме характерно й для мухомора червоного.

2. «Отруйні гриби обов'язково повинні мати неприємний запах, а їстівні — приємний». Смертельно отруйна бліда поганка та червоний мухомор, особливо молоді екземпляри, мають досить приємний запах. Більш того, запах блідої поганки нагадує запах печериць. Лише деяким отруйним грибам (мухомор білий вонючий) властивий неприємний запах.

3. «Всі гриби у молодому віці їстівні». Бліда поганка однаковою мірою смертельно отруйна як у молодому, так і в зрілому віці.

4. «Личинки комах і слимаки не їдять отруйних грибів. Тому червиві гриби можна вживати в їжу без побоювання». Насправді як слимаки, так і личинки комах їдять навіть сильно отруйні гриби.

5. «Якщо гриб отруйний, то в його відварі стають чорними срібні предмети, бурими — цибуля або часник». Потемніння срібних предметів залежить від хімічної дії на срібло амінокислот, які містять сірку, в результаті цього утворюється сірчисте срібло чорного кольору. Такі амінокислоти є як в їстівних, так і в отруйних грибах.

Щоб запобігти отруєнню грибами, при їх збиранні необхідно дотримуватися таких правил:

— не збирати невідомих, зовсім незнаних грибів. Збирати тільки ті гриби, про які точно відомо, що вони їстівні;

— якщо немає впевненості в доброякісності зібраних грибів, їх необхідно перевірити за допомогою більш досвідчених осіб (батьків, сусідів тощо). Однак при цьому слід враховувати, що в кошику, особливо якщо замість нього використовується торбинка, гриби мнуться, шапинки можуть відокремлюватися від ніжок.

Тим чином, втрачається можливість правильно визначити приналежність грибів;

— у підозрілих та малознайомих грибах слід звертати увагу на колір шапинки, пластинок, м'якуша, наявність кільця на ніжці та піхви біля її основи, а також на запах гриба;

— ніколи не збирати гриби, які в основі ніжки мають бульбовидне потовщення, а її кінець обгорнутий яйцеподібною піхвою, що є характерними ознаками блідої поганки;

— при збиранні печериць та сирійжок гриби слід обов'язково виривати, а не зрізати, щоб мати можливість візуально оцінити все плодове тіло гриба, особливо нижній кінець ніжки.

Хоча при вириванні їстівного гриба руйнується його відтворювальна частина—грибниця, однак цінність гриба та людського життя чи здоров'я —речі незіставні. При вириванні печериць нижній кінець ніжки звужений, закруглений, із залишками ґрунту. У сиріжки нижній кінець ніжки буде закругленим, як колодочка ножа, гладеньким і чистим, з невеликим місцем відриву в центрі;

—при збиранні печериць слід також звертати увагу на колір пластинок, які знаходяться на нижній поверхні шапинки. Не можна вживати в їжу «печериці», що мають пластинки білого кольору, бо у блідої поганки вони тільки такого кольору. У справжніх печериць пластинки швидко рожевіють, а потім темніють;

— наявність обідка вінчика не є обов'язковою відмінною ознакою блідої поганки. Посушливого літа, наприклад, в таких умовах у неї може зникати ця характерна для неї ознака. Тоді за зовнішнім виглядом (колір шапинки та пластинок) вона дуже схожа на сиріжку зелену, зеленкувату тощо.

Поряд з цим гриби необхідно збирати в екологічно чистих місцях. Вони — «чистильники лісу», так як всмоктують в себе вологу (всякий гриб—це майже 90% води), а разом з нею і весь набір екологічних нечистот та шкідливих речовин, які містяться у ґрунті лісу. В першу чергу це стосується важких металів — свинцю, ртуті, міді, кадмія, радіонуклідів. Ось чому доцільно напередодні «грибного полювання» ознайомитися з картою радіаційного стану місцевості та визначити на ній можливість збирання грибів в намічених місцях. Крім того, навіть в тих районах, де забрудненість радіонуклідами визнана незначною та збір дарів лісу не заборонено, придатність зібраних грибів до споживання доцільно кожного разу піддавати радіаційному контролю.

Отруєння грибами наносить державі дуже значну економічну шкоду. Бо курс лікування одного пацієнта, котрий отруївся, наприклад, блідою поганкою, коштує більше 10 тис. доларів.

Отруєння, грибами проявляється по-різному в залежності від того, який гриб спричинив захворювання. Наслідки отруєння залежать, крім виду гриба, також від віку та стану здоров'я постраждалого, кількості з'їдених грибів. Найбільш тяжко переносять грибні отруєння діти, тому серед них найчастіше спостерігаються випадки зі смертельним кінцем.

По характеру дії на людину отруйні гриби діляться на три групи: переважної дії на шлунково-кишковий тракт (печериця отруйна, опеньки сірчано-жовтий та цегляно-оранжевий несправжні), нервову систему (мухомори червоний та пантеровий, іноцибе Патуйяра) та печінку і нирки (бліда поганка та її різновиди, павутинник оранжево-червоний, гриб зонтик цегляно-сіро-червоний).

Гриби переважної дії на кишково-шлунковий тракт здебільшого викликають легкі форми отруєння, які проявляються через 0,5—2 години після їх споживання, нудотою, блюванням, болями у животі, проносом, іноді непритомністю. Одужання настає через 1-2 дні від початку захворювання. Гриби, які переважно діють на нервову систему, викликають більш тяжкі отруєння. Симптоми захворювання з'являються через 0,5—4 години після вживання грибів: сильна нудота, блювання, пронос, втрата свідомості, галюцинації, сильна слино- та сльозотеча, запаморочення, порушення свідомості, марення. Зіниці розширені, хода п'яної людини. Переважно потерпілі одужують (через 1-3 дні). Смертельні випадки трапляються рідко: до 2,5% від постраждалих. Найбільш тяжкі випадки отруєння пов'язані з грибами, які переважно діють на печінку та нирки.

Симптоми отруєння спостерігаються через 6—48 годин (2—17 днів— при павутиннику оранжево-червоному) після вживання грибів в їжу і дуже схожі на захворювання холерою: нудота, блювання, сильні болі в животі, пронос холероподібного типу. Випорожнення спочатку жовтого або глинисто-зеленого кольору, потім стають слизо-водянистими, без запаху. Відмічається слабкість, спрага, падіння кров'яного тиску, судоми, знепритомнення, марення, можлива поява жовтяниці тощо. Якщо хворий одужає, то не раніше як через 3—4 тижні і навіть кілька місяців. До цього у постраждалих часто розвиваються хронічні захворювання печінки (хронічний гепатит) та нирок (хронічний нефрит).

Врятування життя постраждалих багато в чому залежить від своєчасного надання їм долікарської допомоги. Що треба робити при появі перших ознак отруєння грибами? В такому випадку необхідно негайно звернутися до лікаря або викликати «Швидку медичну допомогу». Одночасно, не чекаючи їх прибуття, хворого слід покласти в ліжку та промити йому шлунок: дати випити 4-5 стаканів перевареної води при кімнатній температурі або содового розчину (1 чайна ложка соди на 1 стакан води), або слабого марганцевого розчину (блідо-рожевого

кольору). Після цього викликати блювоту введенням у рот зворотного кінця ложки (або пальця) на корінь язика. Процедуру слід повторювати до тих пір, поки промивні води не стануть чистими. Після цього доцільно постраждалого напоїти прохолодним міцним чаєм, кавою або молоком. Приймати будь-які ліки та їжу, а більш того алкогольні напої забороняється, так як це може прискорити всмоктування токсинів грибів у кишечнику.

ПРАВИЛА ДОТРИМАННЯ ТЕХНІКИ БЕЗПЕКИ ТА ПОВЕДІНКИ НА ВОДІ ПРИ НАВЧАННІ ДІТЕЙ ПЛАВАННЯ

Безпека дітей має бути першочерговою турботою вчителя (тренера, інструктора, вихователя) під час організації занять навчання плавання. Для запобігання нещасним випадкам і травмам на заняттях необхідно дотримуватися таких вимог:

1. Здійснювати систематичний лікарський контроль за станом здоров'я дітей та перевіряти їх самопочуття перед кожним заняттям. Не дозволяти дітям входити у воду при поганому самопочутті, якщо у них нежить або кашель.
2. Постійно проводити з дітьми пояснювальну роботу щодо правил поведінки на воді і дотримання техніки безпеки.
3. Підтримувати на заняттях сувору дисципліну. Не допускати неорганізованого купання і плавання, самовільних стрибків у воду й пірнання. Не дозволяти дітям штовхати одне одного у воду, сідати одне на одного, хапати за руки і ноги.
4. Постійно перевіряти етап місць занять з навчання плавання (особливо дно).
5. Не проводити заняття на водоймищах за несприятливих метеорологічних умов (круті хвилі, сильний вітер, низька температура води і повітря, погана прозорість води та ін.).
6. Не допускати до води дітей без супроводження дорослих.
7. При перебуванні дітей у воді вчитель (тренер, інструктор повинен розташуватися на глибокому місці так, щоб діти знаходилися між ним і берегом.
8. Вчитель (тренер, інструктор) повинен постійно тримати в полі зору дітей, які знаходяться у воді і бути з ними поруч, щоб на випадок необхідності негайно прийти на допомогу. При групових заняттях треба привчати дітей до попарного спостереження.
9. Всі вправи і прагнення самостійно плавати слід виконувати тільки в сторону берега (тобто з глибокого місця на мілке).
10. Не зловживати сонцем. Тривале перебування під прямим промінням з непокритою головою може спричинити сонячний удар. У спеку після виходу з води треба відпочити в затінку.
11. Пояснювати дітям правила дотримання гігієни та заходів щодо попередження простудних захворювань: не можна заходити у воду після довгого перебування на сонці і знаходитись у воді без активних рухів.

12. Не допускати переохолодження дітей. Чим прохолодніша вода, тим менше має бути пауз, статичних вправ і більше енергійних рухів.

13. Уважно стежити за дітьми, які перебувають у воді. Не залишати їх біля води без догляду навіть тоді, коли вони вже вміють плавати.

14. Вчитель (тренер, інструктор) виходить з води останнім, переконавшись, що усі діти знаходяться на березі.

Усі, хто навчає дітей плавання, повинні впевнено володіти прийомами рятування потерпілих на воді та надання їм першої долікарської допомоги.

«Незвичайні дискотеки»

Звичайні дискотеки дуже швидко набридають, бо вони одноманітні, іноді нудні.

Якщо організувати тематичні танці — мавп, слонів, папуасів, індіанців, слов'ян, тобто з творчою основою, — це приносить свої результати.

Кожний загін збирається в коло — і вперед. Звучить різна популярна музика. А ми танцюємо... наприклад, як журавлі, інші як папуаси. Виходить дуже цікаво.

Кінофестиваль «Веселик»

Напередодні із учнів обираються режисери.

Вихователі допомагають підготувати кожному режисеру його знімальний

майданчик і підібрати команду (хтось із дітей — гример, хтось — костюмер, хтось — помічник і секретар, а хтось веде всю документацію).

Всі діти запрошуються на кастинг до режисерів.

Після обіду вивішуються списки, які актори пройшли кастинг, до яких потрапили режисерів і де вони зустрічаються.

Наступного дня зранку розпочинаються репетиції на знімальних майданчиках. Програємо свій сценарій по дублях. Природно, костюми — це тільки якісь деталі костюмів. Домовляються, читають сценарій.

Після обіду — фінал конкурсу. Оголошується презентація фільмів.

У журі запрошуються теж якісь кінозірки: Демі Мур, Сандра Буллок та інші.

Основне завдання конкурсу — нагородити усіх по максимуму. Номінації: кращий фільм, сценографія, освітлення, чоловіча та жіноча роль, роль першого, другого плану, Гран-прі — все як треба.

Гра – секрет «Карта»

На загальному зборі табору оголошується початок гри. Для початку загонам потрібно знайти карту – маршрут гри, виконавши завдання:

першому загону – порахуйте кількість дверей знадвору у школі;

другому загону – порахувати кількість вікон у молодшому блоці школи;

третьому загону – порахувати кількість сходинок навколо школи.

Виконавши це завдання, загони отримують карти – маршрути гри.

Вітаємо вас, ви отримали карту – маршрут сьогоднішньої гри.

Дійте строго за вказівками і перемога буде ваша.

Ваша команда повинна виконати такі завдання:

1. Вибрати командира.
2. Вишикуватися по двоє.
3. Марширувати з піснею в сторону

Чернігова до берізок.

4. Від берізок стрибати до розвилки.
5. Рухатися за стрілками, уважно

шукаючи та виконуючи завдання.

Завдань буде **п'ять!** Не пропустіть

На маршруті стоять чергові біля кожного завдання, вони знають правильні відповіді. І тільки тоді, коли команда правильно виконає завдання, дають дозвіл рухатися далі.

Завдання на маршруті:

1 зупинка

Якою бочкою по воду їздять? (Порожньою.)

Якої хвороби не буває на Землі? (Морської.)

З якого посуду не їдять? (Із порожнього.)

Яка рослина вбиває звіра? (Звіробій.)

Що на голові по місту ходить? (Капелюх.)

*Як перебраться через річку з сухими ногами, якщо на ній нема моста?
(Човном.)*

Що треба для обіду? (Ложку.)

Чому корова лягає? (Бо не вмє сидіти.)

Від чого ворона чорна? (Від хвоста до дзьоба.)

З чого був зроблений Колобок? (Із борошна.)

2 зупинка

Як звали пантеру, яка допомагала Мауглі? (Багіра.)

Куди викликали Айболитя для лікування хворих тварин? (В Африку.)

Хто останнім тягнув ріпку? (Мишка.)

Звідки втік Колобок? (Із вікна.)

Ким працював дядько Стьопа? (Міліціонером.)

До скількох рахував Петрик П'яточкін, щоб заснути? (До 10.)

Як звали теля з казки «Дядько Федір, пес і кіт»? (Гаврюша.)

Хто народився з краплини роси? (*Капітошка.*)

Кого пригощала Лисичка манною кашею, що розтікалась по тарілці?
(*Журавля.*)

3 зупинка

Скільки зубів має слон? (**6**)

Як називається графічний знак для позначення звука? (*Буква.*)

Яка країна є батьківщиною Олімпійських ігор? (*Греція.*)

Як називається найбільша тварина, що живе у воді? (*Голубий кит.*)

Який з тропічних плодів схожий на соснову шишку? (*Ананас.*)

4 зупинка

Скласти вірша.

.....день
.....пень
.....діточки
.....квіточки.

5 зупинка

Розсмішити царівну – несміяну.

Зустрічаються на стадіоні. Перемагає команда, яка першою пройде маршрут і правильно виконає всі завдання.

Переможці нагороджуються солодкими призами.

Гра «Веселі Робінзони»

1 завдання — побудувати житло (*журі оцінює надійність та швидкість*);

2 завдання — приготування їжі (*за всіма правилами обладнати місце для вогнища, щоб приготувати їжу. Журі враховує надійність, пожежну безпеку і негатив: яку шкоду заподіяв Робінзон природі*);

3 завдання — змайструвати ложку для обіду (всі Робінзони отримують ніж,

кору дерева та товсті сухі гілки);

4 завдання — Робінзони перераховують, а якщо є можливість, то і збирають трави, з яких можна приготувати чай;

5 завдання — змайструвати капелюха з паперу;

6 завдання — знання книги про Робінзона:

Хто автор книги про Робінзона?

Як називався корабель, на якому плув Робінзон Крузо?

Як звали папугу Робінзона?

Чому Робінзон назвав свого друга П'ятницею?

Літній Новий рік

Від кожного загону визначають претендентів на загальнотабірних Діда Мороза і Снігуроньку. Проводиться конкурс новорічних ялинок, конкурс подарунків, конкурс новорічної пісні...

Що таке ялинка? Це, наприклад, якийсь корінець, що його можна переносити з місця на місце, або віник, що стоїть в урні догори ногами, або кущ жасмину чи бузку та інше.

Конкурс Дідів Морозів і Снігуроньок.

Снігуронька вбиралася у зовсім «новорічний» вінок з польових квітів. Дід Мороз теж був новомодній. Загони придумували для них різні завдання. Наприклад, Снігуроньки повинні були вимовити чарівні слова, щоб ялинка засяяла.

Зрештою вибирали Діда Мороза, Снігурку і кращу ялинку.

А після обіду — всі на дискотеку. Звісно, навколо кращої ялинки.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ВСТУПНОГО ІНСТРУКТАЖУ ДЛЯ ПРАЦІВНИКІВ

1. Загальні відомості про підприємство, характерні особливості виробництва, об'єкти підвищеної небезпеки.
2. Загальні правила поведінки працівників в школі, у виробничих та допоміжних приміщеннях.
3. Основні положення Закону України «Про охорону праці», Кодексу законів про працю та нормативних актів про охорону праці.
 - 3.1. Трудовий договір, робочий час і час відпочинку. Охорона праці жінок та осіб, молодших за 18 років. Колективний договір (угода), пільги й відшкодування за важкі та шкідливі умови праці, порядок їх надання.
 - 3.2. Правила внутрішнього трудового розпорядку підприємства, відповідальність за порушення цих правил.
 - 3.3. Система управління охороною праці, державний нагляд та громадський контроль за охороною праці на підприємстві:

- обов'язки власника з охорони праці;
 - обов'язки працівника щодо виконання вимог нормативних актів про охорону праці;
 - права працівника з охорони праці при укладанні трудової угоди та під час роботи в школі;
 - відповідальність працівника за порушення вимог з охорони праці;
 - попередні та періодичні медичні огляди;
 - соціальне страхування від нещасних випадків та профзахворювань;
 - навчання з питань охорони праці.
4. Методи та засоби запобігання нещасним випадкам і професійним захворюванням, засоби індивідуального й колективного захисту, знаки безпеки та сигналізації. Порядок і норми видачі засобів індивідуального захисту. Питання електробезпеки.
 5. Основні вимоги виробничої санітарії та особистої гігієни.
 6. Обставини та причини окремих характерних нещасних випадків і аварій, які сталися на підприємстві й інших аналогічних виробництвах через порушення вимог безпеки.
 7. Порядок розслідування та оформлення документації щодо нещасних випадків і професійних захворювань.
 8. Пожежна безпека. Способи та засоби запобігання пожежам, вибухам. Дії персоналу у разі їх виникнення. Чинні документи з питань пожежної безпеки. Виробничі дільниці, найбільш небезпечні в пожежному плані. Протипожежний режим. Інструкції про заходи пожежної безпеки. Способи застосування первинних засобів пожежогасіння.
 9. Перша допомога потерпілим. Дії працівників у разі нещасного випадку та аварії на дільниці, на підприємстві.

